

Lovforslag nr. L 6. Fremsat den 7. oktober 1987 af skatteministeren (Fogh Rasmussen)

Forslag

til

Lov om ændring af ligningsloven

(Forbedring af konkurrenceevnen)

§ 1

I lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven), jfr. lovbeholdning nr. 659 af 22. september 1986, som senest ændret ved lov nr. 361 af 10. juni 1987 foretages følgende ændringer:

1. Efter § 7 C indsættes:

»§ 7 D. Tilskud til eksportfremme, der ydes efter § 11, stk. 1, i lov om Danmarks erhvervsfond, medregnes ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.«.

2. I § 8 B, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.:

»Det samme gælder udgifter til grundforskning, der afholdes af en igangværende virksomhed.«.

3. I § 8 B, stk. 1, 2. pkt., der bliver 3. pkt., ændres »Hvis udgifterne« til: »Hvis udgifter som nævnt i 1. pkt.«.

4. Efter § 8 F indsættes:

»§ 8 G. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan selskaber, som er skattepligtige efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1-3 og 5-6, og stk. 2, 1. pkt., samt § 2, stk. 1, litra a, og fonde, som er skattepligtige efter fondsbeskatningsloven, fradrage et beløb svarende til 25 pct. af de udgifter, som afholdes i tilknytning til den skattepligtiges deltagelse i det fælleseuropæiske forskningsprojekt EUREKA eller i tilknytning til den skattepligtiges deltagelse i EF-forskningsprojekterne ESPRIT, BRITE eller RACE. Det er en be-

tingelse for ekstrafradraget, at det pågældende forskningsprojekt ved udgangen af indkomståret er godkendt som enten EUREKA-projekt af Teknologistyrelsen eller som ESPRIT-projekt, BRITE-projekt eller RACE-projekt af EF-Kommissionen. Det er endvidere en betingelse for fradraget, at udgifterne er afholdt inden for det budget, som virksomheden opstiller med henblik på at opnå godkendelse fra Teknologistyrelsen, henholdsvis EF.

Stk. 2. Ekstrafradraget efter stk. 1 berører ikke den skattepligtiges adgang til fradrag for driftsomkostninger og afskrivninger efter skattelovgivningens almindelige regler.«.

5. Efter § 8 G indsættes:

»§ 8 H. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan selskaber, som er skattepligtige efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1-3 og 5-6, og stk. 2, 1. pkt., samt § 2, stk. 1, litra a, fradrage gaver, som det godtgøres, at selskabet har ydet til almenvelgørende eller på anden måde anden måde almennyttige foreninger, stiftelser, institutioner m.v., der anvender deres midler, herunder de modtagne ydelser, til forskning. Foreningerne, stiftelserne og institutionerne skal være hjemmehørende her i landet.

Stk. 2. Fradrag efter stk. 1 er betinget af, at Planlægningsrådet for Forskningen for det kalenderår, hvori gaven ydes, har godkendt den pågældende forening, stiftelse, institution m.v. som berettiget til at modtage gaver med den virkning, at gavebeløbet kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige ind-

komst. Rådets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.«.

6. I § 9 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

»Stk. 6. Såfremt arbejdsgiveren afholder lønmodtagerens udgifter ved rejse i udlandet efter regning, kan arbejdsgiveren udbetale et skattefrit beløb på indtil 60 pct. af Ligningsrådets satser for skattefrit rejsegodtgørelse. Selv om arbejdsgiveren ikke udbetaler et skattefrit beløb efter 1. pkt., kan lønmodtageren ikke foretage et tilsvarende fradrag i den skattepligtige indkomst.«.

Stk. 6. bliver herefter stk. 7.

7. Efter § 9 D indsættes:

»§ 9 E. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan eksportmedarbejdere uanset § 9, stk. 5, sidste pkt., foretage fradrag for merudgifter i forbindelse med rejser og ophold i udlandet uden dokumentation for udgifterne. Det er en betingelse, at den pågældende i indkomståret enten har haft uafbrudt ophold i udlandet i 2 måneder eller, at opholdene i udlandet i løbet af indkomståret i alt har omfattet mindst 100 døgn.

Stk. 2. Som eksportmedarbejdere anses efter denne bestemmelse lønmodtagere, der for en dansk arbejdsgiver udfører arbejde i udlandet med sigte på at opnå salg til udlandet af arbejdsgiverens varer og tjenesteydelser eller at opfylde sådanne aftaler. Bestemmelsen omfatter ikke medarbejdere, der forestår transport af varer m.v. eller er medlem af et selskabs direktion eller bestyrelse bortset fra medarbejdervalgte repræsentanter.

Stk. 3. Fradraget opgøres på grundlag af lønindkomsten for udlandsarbejdet efter de af Ligningsrådet fastsatte anvisninger for fradrag for merudgifter ved lønarbejde i udlandet.

Stk. 4. Den skattepligtige skal vedlægge selvangivelsen en erklæring fra arbejdsgiveren om karakteren af udlandsarbejdet, opholdenes varighed og om lønindkomsten under udlandsopholdene.«.

8. § 33 A, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke for lønind-

komst ved tjeneste uden for riget for den danske stat eller anden dansk offentlig myndighed. Stk. 1 finder dog anvendelse for lønindkomst erhvervet som led i den danske stats eller den offentlige myndigheds delta-gelse i systemeksport. 2. pkt. finder ikke anvendelse, såfremt erhververen af den nævnte lønindkomst modtager udetillæg eller andre lignende ydelser, der tjener til dækning af merudgifter som følge af tjenesten i udlandet, og som ikke skal medregnes til den skattepligtige indkomst, jf. § 7, litra r.«.

9. I § 33 A indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Stk. 1 gælder ikke for lønindkomst ved tjeneste om bord på skibe, herunder skibe, der ligger ved land under bygning, reparation eller midlertidig oplægning, luftfartøjer eller fartøjer og installationer, der anvendes i tilknytning til efterforskning og udnyttelse af kulbrinteforekomster.«.

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

10. § 33 A, stk. 3 og 4, der bliver stk. 4 og 5, affattes således:

»Stk. 4. Har en dobbeltbeskatningsoverenskomst tillagt Danmark beskatningsretten til den i stk. 1 eller stk. 2, 2. punktum, nævnte lønindkomst, nedsættes den samlede indkomstskat med halvdelen af det beløb, der forholdsmæssigt falder på den udenlandske lønindkomst.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte regler om henstand med opkrævning af skatten i tilfælde, hvor det må anses for godtgjort, at stk. 1, stk. 2, 2. punktum, eller stk. 4 skal anvendes.«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. § 1, nr. 1-5, har virkning fra og med indkomståret 1988.

Stk. 3. § 1, nr. 6 og 7, har virkning fra og med 1. januar 1988.

Stk. 4. § 1, nr. 8-10, har virkning for indkomst, hvortil der erhverves endelig ret den 1. januar 1988 eller senere.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Dette forslag fremsættes sammen med forslag til ændring af investeringsfondsloven og af afskrivningsloven som et led i de initiativer til forbedring af konkurrenceevnen, som regeringen har offentliggjort den 18. august 1987. Initiativer til genopretning af konkurrenceevnen er nødvendiggjort af, at der siden 2. halvår af 1986 er sket en betydelig forværring af danske virksomheders konkurrenceevne. Dette medfører tab af markedsandele og en utilfredsstillende indtjeningssevne.

En omlægning af erhvervspolitikken er allerede i gang. Gennem de senere år er initiativer til øget anvendelse af ny teknologi og til fremme af erhvervsrettet forskning og udvikling og eksportarbejde blevet opprioriteret, og de mere traditionelle støtteordninger er taget op til nyvurdering. Med regeringens dynamiske erhvervspolitik skal der yderligere sættes mere på forskning og udvikling, eksportfremstød på nye markeder og forbedret samarbejde mellem virksomhederne indbyrdes og mellem virksomhederne og det offentlige. En lettelse af erhvervsskatterne vil være endnu et skridt mod genopretningen af konkurrenceevnen. Ændringer af erhvervsbeskatningen må tilgodese samme overordnede formål som omlægningen af erhvervspolitikken og skal især gavne konkurrenceerhvervene.

På det skattemæssige område foreslås nedenfor nævnte lettelser til erhvervene. De nedenfor nævnte punkter 1-7 er omfattet af dette forslag, punkt 8 og 9 er omfattet af forslag til ændring af investeringsfondsloven og punkt 10 af forslag til ændring af afskrivningsloven. I punkt 11 er omtalt en ændring, der vil blive foretaget på momsområdet.

Der vil herudover på et senere tidspunkt blive fremsat lovforslag med henblik på lettelse af afskrivningsreglerne for bl.a. industriens investeringer i bl.a. rensningsanlæg. Lovforslaget vil blive fremsat, når den samlede kompensationsplan som følge af vandmiljøhandlingsplanen foreligger.

1. Der indføres skattefrihed for eksportfremmetilskud. Eksportfremmetilskud ydes over Industri-

ministeriets bevilling til eksportaktiviteter, der udøves af flere virksomheder, herunder firma-grupper eksportkonsulenter, markedsundersøgelser, udstillinger, publikationer m.v. Eksportfremmetilskuddene ydes i dag med normalt 40 pct. af projekternes omkostninger og er efter de gældende regler skattepligtig indkomst for modtagerne. Eksportfremmetilskud foreslås fremover gjort skattefrit for tilskudsmodtageren. Ordningen indebærer i princippet, at virksomhedernes eget bidrag til et givet projekt bliver beskeden, idet tilskuddene er skattefrit, mens der fortsat er fradrag for udgifterne.

2. Der indføres adgang til fradrag for udgifter til grundforskning. Efter de nugældende regler kan virksomhederne fradrage udgifter, som afholdes til forsøgs- og forskningsvirksomhed i tilknytning til den skattepligtiges erhverv. Det foreslås nu, at igangværende virksomheder skal kunne fradrage udgifter, der afholdes til forskning og forsøg, selv om forsknings- og forsøgsudøvelsen ikke har tilknytning til virksomhedens erhverv, og selv om forsknings- og forsøgsudøvelsen heller ikke i sig selv indebærer et mål. Forslaget giver derfor virksomhederne mulighed for at udøve forsknings- og udviklingsvirksomhed, der ikke relaterer sig til den igangværende virksomhed og forslaget vil især give virksomhederne mulighed for at deltage i forskerparker.

3. For at gøre danske virksomheders deltagelse i fælles og internationale forskningsprojekter EUREKA, ESPRIT, BRITE og RACE mere fordelagtige foreslås det, at de udgifter, der afholdes i forbindelse med deltagelse i disse forskningsprojekter, kan fradrages med 125 pct. af de afholdte udgifter. Der er således tale om, at de deltagende virksomheder får en form for præmie for at deltage i de fælles europæiske forskningsprojekter.

4. For i det hele taget at give forskning og udvikling så gode vilkår som muligt foreslås det, at igangværende virksomheder kan fradrage gaver, som det godtgøres, at virksomheden har

- ydet til almenvelgørende eller på anden måde almenyttige foreninger, institutioner, stiftelser mv., som anvender deres midler til forskning.
5. Udover lempelsen i beskattningen af virksomhederne foreslås også lempelser af beskattning af eksportmedarbejdere. Efter de gældende regler kan den eksportmedarbejder, der på rejser får betalt sine udgifter til forførelse efter regning af arbejdsgiveren, udover disse beløb få et beløb til dækning af udokumenterede småudgifter. Dette beløb svarer til 25 pct. af den skattefri godtgørelse, der kan udbetales efter Ligningsrådets takster for rejsende i udlandet. Det foreslås nu, at en arbejdsgiver, der afholder lønmodtagerens udgifter efter regning, kan udbetale et skattefrit beløb på 60 pct. af Ligningsrådets takster til dækning af udokumenterede udgifter. Dette og de følgende forslag vedrørende eksportmedarbejdere bygger på betænkning nr. 1118, som i foråret 1987 blev afgivet af et udvalg under Skatteministeriet ved fhv. departementschef Gersmann som formand.
  6. Efter de gældende regler kan en lønmodtager, der under uafbrudt ophold i udlandet i mindst 2 måneder har udført arbejde for en dansk eller udenlandsk arbejdsgiver, efter Ligningsrådets anvisninger foretage fradrag for merudgifterne ved arbejde i udlandet. Fradraget er fastsat som et standardfradrag og kaldes udlandsstandardfradrag. Forslaget går ud på, at også eksportmedarbejdere skal kunne gøre brug af dette udlandsstandardfradrag. Eksportmedarbejdere, der opholder sig uafbrudt i 2 måneder i udlandet, vil således kunne gøre brug af udlandsstandardfradraget. Yderligere foreslås det, at eksportmedarbejdere skal kunne gøre brug af udlandsstandardfradraget, hvis eksportmedarbejderen har opholdt sig i udlandet i mindst 100 døgn i løbet af indkomståret. Efter denne regel er det således ikke en betingelse, at et enkelt ophold har varet mindst 2 måneder.
  7. Ifølge reglerne i ligningslovens § 33 A kan lønmodtagere, der er ansat af andre end danske offentlige myndigheder, ved at arbejde i udlandet i mere end 6 måneder blive skattefri af den udenlandske indkomst. Det foreslås nu, at privat ansatte medarbejdere, der opholder sig i udlandet over 6 måneder fordelt på 2 kalenderår, gives mulighed for at halvere skatten af udlandslønnen. Det foreslås videre, at reglerne for offentligt ansatte, der udsendes som led i systemeksport, forbedres, så de stilles mere lige med privat ansatte eksportmedarbejdere.
  8. I selskaber er henlagt ca. 8-10 mia. kr. til investeringsfonds. Heraf er halvdelen indsat på investeringsfondskonti i pengeinstitutter som følge af bindingskravet på 50 pct. for selskaber. Midlerne skal anvendes til forlods afskrivning på erhvervsmæssige aktiver, der er afskrivningsberettigede efter afskrivningsloven. De senere års meget høje investeringer kombineret med en forholdsvis lav efterspørgsel på hjemmemarkedet har givet mange virksomheder ledig kapacitet. Det foreslås derfor, at der åbnes mulighed for, at »gamle« investeringsfondshenlæggelser i selskaber kan frigives til udgifter i forbindelse med eksportfremstød, selv om der ikke er tale om investeringer af sædvanlig karakter. Ved at åbne mulighed for, at »gamle« investeringsfondshenlæggelser kan frigives ved eksportfremstød, gives virksomhederne et nyt incitament til at øge afsætningen på eksportmarkederne.
  9. Som omtalt under punkt 8 er der henlagt betydelige midler til investeringsfonds. For at fremme forskning og udvikling foreslås der åbnet mulighed for, at de »gamle« henlæggelser i selskaber – udover til eksportfremstød – også kan anvendes til forskning og udvikling, selv om der ikke er tale om investeringer af sædvanlig karakter.
  10. Efter de gældende regler kan driftsmidler m.v. højst afskrives med 25 pct. i anskaffelsesåret. For at imødekomme de eksporterende og importkonkurrerende erhverv foreslås denne procentgrænse sat op til 30 pct., som i forvejen er gældende for andre år end anskaffelsesåret. Dette giver virksomhederne en likviditetslettelser. Af hensyn til afskrivningsloven foreslås alle afskrivningsberettigede driftsmidler medtaget under ordningen. Endvidere foreslås alle virksomheder omfattet af ordningen. I sammenhæng med forhøjelsen af 1. års afskrivningerne fra 25 til 30 pct. foreslås indført en pristalsregulering i afståelsesåret, således at den selvstændige opgørelse af årets nyanskaffelser helt undgås.
  11. Udover ovenstående vil der på momsområdet blive foretaget ændringer. Der er efter gældende regler ikke moms på eksport. En række eksportvirksomheder skal derfor have godtgjort betalt indgående moms. I dag er der en ordning med forskudsvis udbetaling af »eksportmoms«. En del eksportvirksomheder kan efter gældende regler ikke få fordel af den forskudsvis udbetaling af eksportmoms. Det skyldes, at deres skyldige moms fra hjemmemarkedsom-

sætningen overstiger deres »eksportmoms«. Dertil kommer, at en række af de virksomheder, som allerede er under ordningen for eksportmoms, får modregnet den skyldige moms fra omsætningen på hjemmemarkedet i eksportmomsen. Der vil derfor på momsområdet blive etableret en ordning, så der generelt gives adgang til, at virksomhedernes eksportafdelinger udskilles under et selvstændigt momsnummer og derfor kan få fuld forskudsudbetaling af »eksportmoms«. Med den ny ordning får alle virksomheder muligheder for fuld forskudsudbetaling af eksportmoms.

Provenumæssige konsekvenser

Nedenfor er vist en samlet oversigt over de provenumæssige konsekvenser af forslagene til forbedring af konkurrenceevnen. Punkterne 1 til 7 vedrører ændringer af ligningsloven. Punkterne 8 og 9 vedrører ændringer af investeringsfondsloven. Punkt 10 vedrører ændringer af afskrivningsloven. Punkt 11 vedrører ændringer på momsområdet.

Oversigt over de provenumæssige konsekvenser af regeringens initiativer til forbedring af konkurrenceevnen.

	(1987-niveau) mill. kr.
	- ca. -
1. Skattefrihed for eksportfremmetilskud	110-120
2. Fradrag for grundforskning	-
3. Forskningsfremme (125 pct. fradrag for udgifter til forskning og udvikling)	15
4. Fradragsret for gaver til forskningsinstitutioner	50
5-7. Forbedrede skatteregler for eksportmedarbejdere	90
8. Frigivelse af »gamle« investeringsfondshenlæggelser til eksportfremstød	-
9. Frigivelse af »gamle« investeringsfondshenlæggelser til forskning og udvikling	-
10. Forbedring af 1. års afskrivningerne	500-1000
11. Rentetab for staten som følge af lempelse af ordningen for	

forskudsvis udbetaling af indgående moms til eksportvirksomheder	750-1000
--	----------

I alt	1515-2275
-------------	-----------

Heraf staten	1350-2000
--------------------	-----------

Det er forbundet med betydelig usikkerhed at skønne over de provenutab, der følger af lovforslagene.

Ad 1. Skattefrihed for eksportfremmetilskud. På basis af de nuværende eksportfremmetilskud skønnes provenutabet at udgøre ca. 110-120 mill. kr. årligt.

Ad 2. Fradrag for grundforskning. Den umiddelbare provenumæssige virkning af forslaget vil formentlig være begrænset, da virksomhedernes forskning hovedsageligt er rettet mod konkrete formål og anvendelser. Forslaget sigter derfor især på at lette virksomhedernes deltagelse i forskerparker.

Ad 3. Forskningsfremme. Danske virksomheders fradragsberettigede udgifter i forbindelse med de fælles europæiske forskningsprojekter Eureka og Esprit skønnes at udgøre ca. 110 mill. kr. årligt. En forhøjelse af fradragsmuligheden til 125 pct. skønnes at give et provenutab på ca. 15 mill. kr. årligt.

Ad 4. Fradragsret for gaver til forskningsinstitutioner. Det er vanskeligt at skønne over de provenumæssige virkninger, som dog antages højst at udgøre ca. 50 mill. kr. årligt.

Ad 5-7. Forbedrede skatteregler for eksportmedarbejdere. Et mangelfuldt statistisk grundlag gør det vanskeligt at vurdere de provenumæssige konsekvenser af de tre forslag til forbedrede skatteregler for eksportmedarbejdere.

Det kan skønsmæssigt anslås, at det samlede provenutab vil andrage ca. 90 mill. kr. årligt. Heraf udgør:

- forhøjelse af skattefri godtgørelse ca. 30 mill. kr.
- forbedret udlandsstandardfradrag ca. 20 mill. kr.
- nedslag efter ligningsloven § 33 A ca. 40 mill. kr.

Ad 8-10. De provenumæssige konsekvenser er nærmere omtalt i de enkelte forslag som er fremsat samtidig med dette forslag til ændring af ligningsloven.

Ad 11. Lempelse af ordningen for forskudsvis udbetaling af ingående moms til eksportvirksomheder. I følge forslaget gives en likviditetslettelse på op til 6-8 mia. kr. Ved en rente på 12,5 pct. svarer dette til et årligt rentetab for staten på 3/4-1 mia. kr.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1, nr. 1.

Efter § 11, stk. 1, i lov om Danmarks Erhvervsfond, jfr. Industriministeriets løvbekendtgørelse nr. 125 af 17. marts 1986, kan der afholdes udgifter til følgende formål:

- a. Udsendelse af eksportstipendiater samt ydelse af lån til eksportstipendiaters selvstændige etablering i udlandet.
- b. Samarbejdende eksportørers ansættelse af eksportkonsulenter.
- c. Udstillingsvirksomhed i udlandet.
- d. Generel propaganda for dansk eksport og kollektive foranstaltninger med eksportfremmende formål.

Ifølge samme bestemmelse fastsætter Industriministeriet retningslinierne for fondens afholdelse af udgifter til de ovenstående formål. Disse retningslinier for eksportfremmeordningen er senest fastsat af industriministeren den 2. september 1987. Der er her opregnet en række principper for Eksportfremmerådets tildeling af tilskud til eksportfremstød. Videre er der opregnet en række eksportfremmeaktiviteter, som Eksportfremmerådet efter principper, som Eksportfremmerådet selv udformer, vil kunne yde tilskud til.

Tilskud, som ydes i henhold til de retningslinier, der er udfærdiget af industriministeren, er omfattet af forslagens § 1, nr. 1. Bestemmelsen medfører, at de tilskud, der udbetales, ikke skal medregnes til den skattepligtige indkomst for den virksomhed, der modtager tilskuddet. Skattefriheden for tilskuddene medfører ikke indskrænkning i virksomhedernes fradragsret for de driftsomkostninger, der er dækket af tilskuddene.

Til § 1, nr. 2 og nr. 3.

Efter de gældende regler i ligningslovens § 8 B har virksomhederne fradragsret for udgifter, som afholdes til forsøgs- og forskningsvirksomhed i tilknytning til virksomhedens erhverv. Det betyder, at den forsøgs- og forskningsvirksomhed, der udøves, skal have tilknytning til det erhverv, som virksomheden udøver. Der er således tale om målrettet forsøgs- og forskningsvirksomhed.

Efter forslaget kan udgifter til grundforskning nu også fradrages. Det foreslås dog, at kun igangværende virksomheder skal kunne gøre brug af de nye regler. De nye regler medfører, at en igangværende virksomhed vil kunne iværksætte forskning på et område, som ikke har tilknytning til virksomhedens erhverv. Efter forslaget er det nu heller ikke noget krav, at forskningen skal være målrettet. En igangværende virksomhed vil således kunne fradrage udgifter, som virksomheden anvender på grundforskning, uden at virksomheden ved, om denne grundforskning fører til resultater, som virksomheden vil kunne gøre brug af på et senere tidspunkt. Denne mulighed for frit at kunne vælge, hvad virksomheden vil forske i, vil give virksomhederne bedre muligheder for at deltage i forskerparker. De gældende regler om afgrænsningen mellem driftsudgifter og privatforbrugsudgifter berøres ikke af den foreslåede ændring.

Til § 1, nr. 4.

Efter de gældende regler i ligningslovens § 8 B kan udgifter, som afholdes til forsøgs- og forskningsvirksomhed fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Opgørelsen af fradraget følger de normale regler, dvs. at driftsudgifter vil kunne fradrages med et beløb, der svarer til de afholdte driftsudgifter, og afskrivninger vil kunne fradrages med beløb, der er beregnet på grundlag af reglerne i bl.a. afskrivningsloven.

Det foreslås nu, at selskaber, som er skattepligtige efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1-3 og 5-6, og stk. 2, 1. pkt., samt § 2, stk. 1, litra a, og fonde, som er skattepligtige efter fondsbeskatningsloven, udover sædvanlige fradrag for driftsomkostninger og afskrivninger ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan fradrage et beløb svarende til 25 pct. af de udgifter, som afholdes i tilknytning til den skattepligtiges deltagelse i det fælleseuropæiske forskningsprojekt EUREKA eller i tilknytning til den skattepligtiges deltagelse i EF-forskningsprojekterne ESPRIT, BRITE eller RACE.

Eureka er en ramme for fremme af samarbejde om projekter inden for forskellige højteknologiområder. Samarbejdet omfatter 19 europæiske lande og EF-Kommissionen.

Formålet med Eureka er at forbedre europæisk erhvervslivs konkurrenceevne på verdensmarkedet inden for civile anvendelser af ny teknologi. Dette sker i praksis ved at opmuntre til industrielt og teknologisk samarbejde inden for Europa.

Eureka-projekter er projekter inden for højteknologi-områder så som informationsteknologi, telekommunikation, robotteknologi, nye materialer, avancerede produktionsprocesser, bioteknologi, marinteknologi, laserteknologi, miljøbeskyttelse og transportteknologi.

I Eureka-samarbejdet deltager nedenstående 19 lande samt EF-Kommissionen.

Belgien	Danmark
England	Finland
Frankrig	Grækenland
Holland	Irland
Island	Italien
Luxembourg	Norge
Portugal	Schweiz
Spanien	Sverige
Tyrkiet	Vesttyskland
Østrig	EF-Kommissionen

Gennem Eureka kan regeringen og EF-Kommissionen på forskellig måde bistå i forbindelse med gennemførelsen af udviklings-samarbejder og med, at resultaterne af sådanne samarbejder bliver kommercielle succeser. Denne bistand ydes bl.a. derved, at der gennem Eureka – herunder det sekretariat for Eureka, der fra efteråret 1986 blev etableret i Bruxelles – tilbydes bistand i forbindelse med udveksling af information om områder af potentiel interesse for samarbejde mellem virksomheder eller forskningsinstitutioner i forskellige lande, som enten søger partnere for samarbejde om specifikke projekter, eller som blot udtrykker interesse for samarbejde indenfor bestemte faglige områder.

Eureka-projektforslag eller interesseytringer cirkuleres af Eureka-sekretariatet til medlemslandene. I Danmark sker dette til Teknologistyrelsen. Her sker der så en videredistribution til virksomheder m.v., som skønnes interesserede heri.

Danske deltagere i Eureka-projekter vil kunne søge om medfinansiering til Eureka-projekter fra de forskellige ordninger, der allerede findes. Der tænkes her specielt på Udviklingsfondet og Teknologirådet (som begge administreres fra Teknologistyrelsen) og forskningsrådene, herunder navnlig Statens Teknisk-Videnskabelige Forskningsråd, STVF (som administreres fra Forskningssekretariatet). Her vil projekterne indgå i den helt normale prioriteringsprocedure.

Imidlertid er Eureka ikke primært et program for medfinansiering af forskning og udvikling og det, at et projekt opnår Eureka-status, er i sig selv ikke nogen garanti for medfinansiering fra statslig

side. Det forventes, at Eureka-projekter, der som nævnt skal have et kommercielt potentiale, hovedsagelig skal medfinansieres med midler fra det private kapitalmarked (banker, venture-selskaber m.v.).

For at kunne opnå Eureka-status skal projektet opfylde følgende:

- Projektet skal være et samarbejdsprojekt mellem mindst to parter i mere end et Eureka-land.
- Der skal være en særlig forventet fordel ved at gennemføre projektet på samarbejdsbasis.
- Det skal dreje sig om et projekt inden for et højteknologi-område.
- Det skal være formålet med projektet at opnå et markant teknologisk løft.
- Deltagerne i projektet skal være kvalificerede både på det tekniske område og med hensyn til ledelse af internationale projekter.
- Der skal præsteres en væsentlig egenfinansiering fra deltagerne.
- Udviklingsarbejdet i forbindelse med et Eureka-projekt skal gennemføres i Eureka-lande, og resultaterne af projektet skal udnyttes til fordel for Eureka-landene.

Eureka-status bliver givet efter aftale mellem regeringerne for de virksomheder m.v., som tager del i et projekt. Endelig formel notifikation af et projekt sker i forbindelse med en Eureka-ministerkonference, som normalt afholdes to gange årligt.

ESPRIT er et af de programmer, der indgår i EF's vedtagne rammer for fællesskabsaktiviteter på området for teknologisk forskning og udvikling.

ESPRIT (European Strategic Programme of Research and Development in Information Technology) har følgende tre hovedformål:

- 1) at være med til at tilvejebringe det nødvendige grundlag for, at europæisk informationsteknologi kan imødegå den forventede konkurrence i 1990'erne,
- 2) at arbejde for europæisk industrielt samarbejde på informationsteknologiens område,
- 3) at medvirke til udviklingen af internationalt accepterede standarder.

Alle virksomheder uanset størrelse, universiteter og andre forsknings- og uddannelsesinstitutioner og interesserede personer i EF kan deltage i projekter under ESPRIT-programmet. Deltagelse forudsætter mindst to deltagere fra mindst to lande.

For at blive godkendt skal virksomhederne m.v. indsende bl.a. et budget for projektet til de godkendende myndigheder. I budgettet kan indgå omkostninger til:

- 1) Lønninger
- 2) Generelle omkostninger
- 3) Bistand fra forskningsinstitutioner og -konsulenter
- 4) Underleverandørarbejde
- 5) Materialer
- 6) Anskaffelser til projektet såsom instrumenter, udstyr, maskiner og anlæg
- 7) Patentomkostninger
- 8) Rejser
- 9) Andet.

BRITE (Basic Research in Industrial Technologies for Europe) tager sigte på at fremme teknologisk forskning, som sigter mod klart industrielle målsætninger. Hovedformålet med programmet er, at komplementær forskning i forskellige EF-lande forenes i samarbejde om projekter, som kan forbedre den europæiske industris konkurrenceevne. BRITE-programmet omfatter FOU-projekter, der støttes finansielt af Kommissionen, og som udføres under kontrakt, samt FOU-samarbejdsprojekter, som ikke finansieres, men samordnes af Kommissionen via »samordnede aktioner« vedrørende projekter, der eventuelt støttes via medlemsstatene. Tilskudsberettigede omkostninger er:

- løn
- rejser og ophold
- forgængeligt materiel
- udstyr, der skal afskrives over 5 år
- beregninger
- ekstern bistand
- generalomkostninger.

RACE (Research and Development in Advanced Communications Technologies in Europe) er et program, der har til hensigt at forstærke den europæiske industri inden for telekommunikationsteknologi på linie med ESPRIT. RACE-programmet er det nyeste projekt, og projektforslag vil kunne indkaldes til efteråret, dvs. at nye projekter kan påbegyndes ved årsskiftet 1987-88.

Omkostningerne ved de nævnte projekter vil normalt i forvejen være fradragsberettigede efter de gældende regler, enten som fradragsberettigede driftsudgifter eller som fradragsberettigede afskrivninger.

Forslaget går som nævnt ud på, at de omkostninger, der er specielt nævnt i det fremlagte budget, og som afholdes inden for dette, skal kunne give anledning til et fradrag, der overstiger omkostningerne. Teknisk gøres det på den måde, at de anførte omkostninger fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter de sædvanligt gældende regler. Driftsudgifterne fradrages løben-

de, og afskrivningerne på anskaffede afskrivningsberettigede aktiver fradrages efter reglerne i bl.a. afskrivningsloven. Ekstrafradraget kommer herefter virksomhederne tilgode på den måde, at et beløb, der svarer til 25 pct. af de udgifter, der er opregnet i projektbudgettet, og som er afholdt, vil kunne fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Det er uden betydning for beregningen af ekstrafradraget, om udgifterne i det opstillede budget i øvrigt er fradragsberettigede efter de almindelige regler. Hvis projektbudgettet strækker sig over flere år, kan kun 25 pct. af de omkostninger, der ifølge budgettet kan henføres til det pågældende indkomstår, fradrages som ekstra omkostninger.

Det er en betingelse for fradraget, at udgifterne er afholdt inden for det budget, som virksomheden udarbejder til opnåelse af godkendelse som EU-REKA-, ESPRIT-, BRITE- eller RACE projekt.

Til § 1, nr. 5.

Med § 8 H foreslås det, at der indføres adgang for igangværende selskaber til at yde gaver til almenvælgørende eller på anden måde almennyttige foreninger, stiftelser, institutioner m.v., der forsker, med fradragsret for den ydede gave. Af praktiske årsager er det foreslået, at de foreninger, stiftelser, institutioner m.v., der skal kunne modtage gaver med den virkning, at de er fradragsberettigede for yderen, på forhånd skal være godkendte, således at ligningsmyndighederne uden videre vil kunne lægge til grund, at gaver til disse foreninger m.v. er fradragsberettigede for giveren. En sådan godkendelsesordning kendes allerede fra ligningslovens §§ 8 A og 12. I disse tilfælde er det Ligningsrådet henholdsvis Statsskattedirektoratet, der godkender de pågældende institutioner.

Som noget nyt foreslås det, at skattemyndighederne ikke skal være den godkendende myndighed. Det foreslås derimod, at en myndighed, hvis faglige område netop er forskning, skal være godkendende myndighed. I dette tilfælde foreslås det derfor, at Planlægningsrådet for Forskningen, som er nedsat efter § 1 i lov nr. 199 fra 1972, skal være godkendende myndighed. At en forening, stiftelse, institution m.v. er godkendt af Planlægningsrådet for Forskningen indebærer alene, at foreningen m.v. er berettiget til at modtage gaver med den virkning, at gaven er fradragsberettiget for yderen.

Foreninger, stiftelser og institutioner m.v. kan godkendes, hvis de er

1. hjemmehørende her i landet,

2. almenførende eller på anden måde almennyttige og
3. anvender midler til forskning.

Alle 3 betingelser skal være opfyldt.

Udtrykket hjemmehørende her i landet svarer til betegnelsen i selskabsskattelovens § 1. Ifølge praksis er det derfor afgørende, at såvel bestyrelsen – i hvert fald flertallet af bestyrelsen – som hovedkontoret befinder sig her i landet.

En institution betragtes som almennyttig, når dens virke i samfundet kan karakteriseres som nyttigt ud fra den i befolkningen almindeligt fremherskende opfattelse. Endvidere skal institutionens formål komme en vis større kreds til gode.

Begreberne almenvelgørende og almennyttige skal forstås på samme måde, som de forstås i ligningslovens § 8 A om fradragsret for gaver til almenvelgørende eller på anden måde almennyttige institutioner.

Forskning forstås som videnskabelig undersøgelse og granskning. Undersøgelserne kan indgå som et led i egentlig grundforskning. De kan også være rettet mod praktiske mål eller anvendelser.

Til § 1, nr. 6.

1. Efter forslaget skal en arbejdsgiver, der afholder lønmodtagerens udgifter ved rejse i udlandet ved udlæg efter regning, herudover kunne udbetale en skattefri godtgørelse på op til 60 pct. af Ligningsrådets satser for skattefri rejsegodtgørelse.

2. Efter gældende ret kan arbejdsgiveren afholde lønmodtagerens udgifter ved rejse i udlandet enten ved refusion af udlæg efter regning eller ved at udbetale en skattefri rejsegodtgørelse efter Ligningsrådets satser, jfr. ligningslovens § 9, stk. 5.

Refusion af udlæg efter regning er skattefri for lønmodtageren, idet lønmodtageren ikke herved opnår en økonomisk fordel. Er der tale om en personligt drevet virksomhed, anses udgiften for arbejdsgiverens driftsudgift, der kan fradrages fuldt ud i den personlige indkomst.

Ved rejse i udlandet kan der efter Ligningsrådets anvisninger ydes en skattefri rejsegodtgørelse pr. dag fastsat i det pågældende lands valuta under hensyntagen til prisniveauet i landet. Såfremt der ikke er fastsat satser for det enkelte land, udgør satsen 350 kr. Rejsegodtgørelse tilsigter at dække lønmodtagerens merudgifter til måltider, småfor nødenheder, lokaltransport på bestemmelsesstedet, indskrivning af rejsegods m.v.

Hvis arbejdsgiveren ved lønmodtagerens rejse i udlandet afholder alle udgifter til fortæring som

udlæg efter regning, kan der efter Ligningsrådets anvisninger udbetales skattefri godtgørelse svarende til 25 pct. af godtgørelsesbeløbet pr. døgn til dækning af andre merudgifter, som er omfattet af godtgørelsen. Ydes kun enkelte måltider, skal den faste godtgørelse reduceres med 15 pct. for morgenmad, 30 pct. for frokost og 30 pct. for middag.

Hoteludgifter, transportudgifter (bortset fra lokaltransport) og andre udgifter, der ikke er omfattet af godtgørelsen, kan dækkes skattefrit ved udlæg efter regning. Såfremt der ikke fremvises dokumentation for hoteludgifter, kan der dog ydes en skattefri godtgørelse på 125 kr.

Alle godtgørelsesbeløb for udokumenterede udgifter nedsættes med 1/4 ved udstationering mere end 28 dage.

Lønmodtageren kan ikke oppebære skattefri godtgørelse, såfremt de udgifter, godtgørelsen tilsigter at dække, refunderes efter regning. Tilsvarende kan lønmodtageren heller ikke opnå fradrag for udgifter dækket ved udlæg efter regning eller af en skattefri godtgørelse. Overstiger de dokumenterede erhvervsmæssige udgifter den skattefri godtgørelse, kan forskellen fradrages i lønmodtagerens skattepligtige indkomst. Udbetales ingen rejsegodtgørelse, kan lønmodtageren vælge mellem at fradrage et beløb svarende til godtgørelsessatsen eller de dokumenterede udgifter. Lønmodtageren kan dog kun foretage fradrag i det omfang, de samlede fradragsberettigede udgifter overstiger 3.000 kr., jfr. ligningslovens § 9, stk. 1.

3. De af Ligningsrådet fastsatte godtgørelsesbeløb for merudgifter ved rejse i udlandet er identiske med de godtgørelser, som offentligt ansatte kan opnå. Privat ansatte lønmodtagere, f.eks. eksportsælgere m.fl., vil dog ofte rejse på vilkår, der er væsentligt anderledes end dem, der gælder for tjenestemænd og andre offentligt ansatte. Disse grupper vil derfor som altovervejende hovedregel rejse på udlæg efter regning.

Udlæg efter regning forudsætter som nævnt, at det er muligt at fremskaffe dokumentation – eksterne bilag – for udgifterne. Ved rejse i udlandet af blot lidt længere varighed kan dette i sig selv være vanskeligt, og det er desuden en almindelig erfaring, at det i en række lande i praksis er umuligt at få kvittering for alle udgifter. Det gælder således taxa, mindre gaver, mindre restaurationsbesøg, adgangsbillet til udstillinger m.v. I det omfang, det er muligt, vil fortæringsudgifterne derfor blive dækket efter regning med den virkning, at den skattefri godtgørelse kun bliver 25 pct. af de af Ligningsrådet fastsatte godtgørelsesbeløb. Anven-

delse af ordningen med udlæg efter regning kan således føre til, at eksportsælgere m.fl. ikke fuldt ud får refunderet de udgifter, der afholdes på virksomhedens vegne.

4. Det foreslås derfor, at arbejdsgiveren skattefrit skal kunne udbetale et beløb svarende til 60 pct. af godtgørelsessatsen til dækning af udgifter ved rejse i udlandet, som ikke kan dokumenteres og derfor ikke refunderes ved udlæg efter regning, mens de dokumenterbare udgifter afholdes ved udlæg efter regning. Såfremt der ikke er fastsat satser for det enkelte land, udgør satsen 60 pct. af 350 kr. eller 210 kr. pr. dag. Bestemmelsen finder tilsvarende anvendelse, såfremt arbejdsgiveren afholder udgifterne direkte.

De gældende bestemmelser fastsat af Ligningsrådet, hvorefter der skal ske procentvis reduktion af den skattefrie godtgørelse, når visse måltider refunderes ved udlæg efter regning, er herefter bortfaldet. Arbejdsgiveren kan vælge mellem to muligheder. Den ene er at udbetale godtgørelse efter Ligningsrådets satser uden yderligere refusion af de udgifter, godtgørelsen tilsigter at dække. Den anden er at dække alle lønmodtagerens udgifter ved refusion efter regning i det omfang, det er muligt, og herudover udbetale en skattefrie godtgørelse på op til 60 pct. af Ligningsrådets takster. Såfremt kun en del af lønmodtagerens regninger refunderes, kan der udbetales en skattefrie godtgørelse på 60 pct. af Ligningsrådets satser, men lønmodtageren vil i så fald kunne opnå fradrag for de dokumenterede merudgifter, som arbejdsgiveren ikke har dækket, i de omfang de overstiger den skattefrie godtgørelse. Udgifterne kan dog kun fradrages med det beløb, hvormed, de samlede fradragsberettigede udgifter overstiger 3.000 kr., jfr. ligningslovens § 9, stk. 1.

Når fortæringsudgifterne dækkes efter regning, kan lønmodtageren i den gældende ordning vælge mellem at få udbetalt en skattefrie godtgørelse på 25 pct. af Ligningsrådets sats til dækning af udkomputerede udgifter eller at foretage et tilsvarende fradrag ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Det er ikke fundet rimeligt at opretholde denne ordning, når satsen forhøjes til 60 pct. Udbetaler arbejdsgiveren ikke godtgørelse ved siden af de udgifter, der er refunderet efter regning, kan lønmodtageren herefter ikke fradrage det beløb, der kunne have været udbetalt skattefrit. Tilsvarende gælder, såfremt udbetaling sker med et lavere beløb end 60 pct. af Ligningsrådets satser. Når arbejdsgiveren ikke ønsker at udbetale godtgørelse udover udlæg efter regning, vil dette nor-

malt skyldes, at lønmodtageren efter arbejdsgiverens vurdering ikke har yderligere udgifter.

Kontrolmæssigt er ordningen enkel, da kontrollen alene sker hos arbejdsgiveren. Da ordningen i realiteten er en beløbsmæssig udvidelse af en allerede eksisterende ordning, vil den ikke medføre øget administration.

Til § 1, nr. 7.

1. Forslaget går ud på, at de gældende regler om standardfradrag for merudgifter ved lønarbejde i udlandet også skal gælde for eksportmedarbejdere.

Hvis en eksportmedarbejder uafbrudt opholder sig i udlandet i mere end 2 måneder, kan den pågældende herefter på samme måde som de, der er omfattet af de gældende regler om udlandsstandardfradraget, få fradrag uden dokumentation for merudgifterne ved udlandsopholdet. For eksportmedarbejdere, hvis udlandsophold ofte vil være af kortere varighed end 2 måneder, skal der endvidere gælde den særlige regel, at de også kan opnå udlandsstandardfradraget, hvis medarbejderen samlet er bortrejst i mere end 100 døgn i løbet af indkomståret selv om de enkelte rejsers varighed er under 2 måneder.

2. Efter de gældende regler i Ligningsrådets anvisning gives der lønmodtagere, som er fuldt skattepligtige her til landet, uden dokumentation for merudgifterne et standardfradrag for arbejde i udlandet. Det er en betingelse, at arbejdet udføres for en dansk eller udenlandsk arbejdsgiver under uafbrudt ophold i udlandet i mindst 2 kalendermåneder.

Frdraget tilkommer ikke lønmodtagere, der er beskæftiget ved et arbejdssted i Danmark eller i Grønland og i medfør af denne beskæftigelse udfører arbejde (rejser) i udlandet, f.eks. handels- og forretningsrejsende, tilsynsførende, eksportchauffører, flypersonale, der er stationeret her i landet og lignende. Frdraget tilkommer endvidere ikke lønmodtagere, der udfører arbejde til søs eller lønmodtagere, der i tilknytning til arbejde i udlandet er berettiget til godtgørelser, som omhandlet i statskattelovens § 5 d eller til udetillæg o.lign. i ligningslovens § 7 r. Frdraget tilkommer heller ikke lønmodtagere, hvis arbejde ikke er forbundet med natophold i udlandet (grænsegængere).

Standardfradraget ydes med et procentfradrag i pengelønnen og efter særlige regler vedrørende kost og logi m.v.

Procentfradraget andrager ved ophold i Vesteuropa 10 pct. af den for arbejde i udlandet oppebårne pengeløn.

Til Vesteuropa medregnes i denne forbindelse Finland, Vesttyskland, Østrig, Italien og de vest herfor liggende lande i Europa.

I området uden for Vesteuropa udgør fradraget 25 pct. af den for arbejde i udlandet oppebårne pengeløn.

For hver udenlandsk periode kan procentfradraget højst beregnes af en pengeløn, der svarer til en helårlig pengeløn på 200.000 kr.

Ved pengeløn forstås den ordinære kontante løn incl. tantieme.

Skattepligtige naturalydelser f.eks. fri kørsel, telefon m.v. medregnes ikke. Endvidere bortser man fra arbejdsgiverindbetalte beløb til pensionsordninger.

Forinden de nævnte 10 og 25 pct. beregnes, formindskes den opgjorte pengeløn med de fradragsberettigede opholds- og forplejningsudgifter, som er afholdt af den skattepligtige selv.

Der henvises til nedenstående eksempler.

Beregning af udlandsstandardfradrag

Eksempel 1.

Pengeløn 1/2-31/12	160.000 kr.
Omregnet til helårsløn	174.545 kr.
10 pct. heraf	17.454 kr.
10 pct. for 11 mdr.	16.000 kr.

Eksempel 2.

Pengeløn 1/2-31/12	250.000 kr.
Omregnet til helårsløn	272.727 kr.
Nedsættes til	200.000 kr.
10 pct. heraf	20.000 kr.
10 pct. for 11 mdr.	18.333 kr.

Eksempel 3.

Pengeløn 1/2-31/12	200.000 kr.
Omregnet til helårsløn	218.181 kr.
Nedsættes til	200.000 kr.
10 pct. heraf	20.000 kr.
10 pct. for 11 mdr.	18.333 kr.

3. Som foran anført har handels- og forretningsrejsende m.v. ikke været omfattet af udlandsstandardfradraget. Eksportmedarbejdere har således ikke kunnet opnå dette fradrag.

Lovforslaget går ud på, at eksportmedarbejdere også kan få udlandsstandardfradrag. De kan såle-

des opnå det, hvis de har haft uafbrudt arbejde i udlandet i 2 måneder i indkomståret. I modsætning til andre kan de imidlertid også opnå det, hvis de har haft kortere ophold i løbet af indkomståret i udlandet. Disse ophold skal tilsammen have udgjort mindst 100 døgn.

Udvidelsen af udlandsstandardfradraget omfatter herefter lønmodtagere, der udfører arbejde som eksportmedarbejder i den virksomhed, de er ansat i. Derimod kan selvstændige erhvervsdrivende ikke opnå dette fradrag.

Efter ordlyden undtages medarbejdere, der forestår transport af varer m.v. eller er medlem af et selskabs direktion eller bestyrelse bortset fra medarbejdervalgte repræsentanter.

Kun ansatte, der kan betegnes som *eksportmedarbejdere*, er omfattet af bestemmelsens ordlyd. Der må herved tages hensyn til, hvad der er medarbejderens væsentligste funktion i virksomheden. Lønmodtagere i virksomhedens salgsafdeling, der eksporterer dens produkter vil være omfattet. Det gælder således salgsmedarbejdere og efter omstændighederne salgsdirektøren. Medarbejdere, der udelukkende eller overvejende varetager administrative opgaver er derimod ikke omfattet. Den omstændighed, at en medarbejder benyttes til flere funktioner, udelukker ikke, at han anses for eksportmedarbejder, når blot han har det som sin væsentligste funktion at sælge virksomhedens produkter.

Det kræves yderligere, at lønmodtageren udfører arbejde i udlandet med sigte på at opnå salg til udlandet af arbejdsgiverens varer og tjenesteydelser eller opfylde sådanne aftaler. Salgsaftalen skal enten omfatte varer og tjenesteydelser, der er fremstillet i Danmark og sælges til udlandet, eller salg til udlandet af varer og tjenesteydelser, der er fremstillet i udlandet ved udsendt dansk arbejdskraft. I sidstnævnte tilfælde kan varer også omfatte opførelse af bygninger og lign.

Formålet med lønmodtagerens rejse kan for det første være at opnå salg. Udtrykket angiver, at alle faser af salgsarbejdet er omfattet. Det gælder såvel det salgsopsøgende forarbejde eller kundepleje som kontraktsforhandlinger og indgåelse af salgsaftalen.

Formålet med lønmodtagerens rejse kan for det andet være at opfylde salgsaftaler. Herved forstås opstilling af leverancen samt accessoriske ydelser inden for den sædvanlige garantiperiode. Montører og andre medarbejdere fra virksomhedens produktionsafdeling, der udsendes for at opstille og afprøve leverancen, er således omfattet af personkredsen.

F. t. l. vedr. ligningsloven

Til § 1, nr. 8-10.

Lønmodtageren skal udføre arbejde for en dansk arbejdsgiver. Det betyder, at vederlaget ifølge salgsaftalen skal indgå i en virksomhed her i landet.

Det er endelig en betingelse, at medarbejderen udfører arbejde i udlandet. Afholdelse af ferie i udlandet medregnes ikke ved sammenlægningen af de kortvarige ophold. Weekend-ophold, der er nødvendiggjort af arbejdet, medregnes til den periode, hvor lønmodtageren udfører arbejde i udlandet.

Hvis opholdene i udlandet sammenlægges, skal de omfatte mindst 100 døgn i alt. Heri ligger et minimumskrav om, at hvert enkelt ophold i udlandet skal være mindst 24 timer for at kunne medregnes. Til gengæld kan hvert efterfølgende påbegyndt døgn medregnes. Dette svarer således til reglerne om skattefri godtgørelse, der også ydes pr. påbegyndt døgn. En medarbejder, der rejser ud kl. 12.00 den ene dag og kommer hjem den følgende dag kl. 22.00 kan medregne 2 døgn ved opgørelsen af den samlede periode.

Fradraget beregnes på grundlag af Ligningsrådets gældende anvisninger for fradrag for merudgifter ved lønarbejde i udlandet. Eksempler herpå er anført under pkt. 2. Den skattepligtiges adgang til i stedet for at foretage fradrag for sine faktiske merudgifter ved udlandsopholdet, berøres ikke.

Efter ligningslovens § 9, stk. 5, sidste pkt., kan rejse- og befodringsudgifter ikke fradrages ved indkomstopgørelsen i det omfang, der er modtaget skattefri godtgørelse for udgifterne. Efter forslaget kan eksportmedarbejdere uanset § 9, stk. 5, sidste pkt., foretage fradrag for merudgifter i forbindelse med rejser og ophold i udlandet uden dokumentation for udgifterne. Det betyder, at eksportmedarbejdere kan foretage fradrag efter forslaget for udokumenterede merudgifter ved rejse og ophold i udlandet samtidig med at arbejdsgiveren udbetaler skattefri rejse- og befodringsgodtgørelse efter Ligningsrådets satser.

Af kontrolmæssige hensyn er det en betingelse for udlandsstandardfradraget, at arbejdsgiveren afgiver en erklæring om karakteren af udlandsarbejdet, opholdenes varighed og lønindkomsten under udlandsopholdene. Urigtige eller vildledende oplysninger herom fra arbejdsgiveren vil være strafbare efter skattekontrollovens § 13, hvis oplysningerne afgives med fortsæt eller af grov uagtsomhed til at unddrage det offentlige skat.

1. I ligningslovens § 33 A, stk. 1, er det bestemt, at har en person, der er skattepligtig efter kildeskattelovens § 1, under ophold uden for riget i mindst 6 måneder uden andre arbrudelser af opholdet end ferie eller lignende af en sammenlagt varighed på højst 42 dage, erhvervet lønindkomst ved personligt arbejde i tjenesteforhold, nedsættes den samlede indkomstskat med det beløb, der forholdsmæssigt falder på den udenlandske lønindkomst.

Denne bestemmelse gælder, ifølge stk. 2, ikke for (bl.a.) lønindkomst ved tjeneste uden for riget for den danske stat eller anden dansk offentlig myndighed. Den gælder, ifølge stk. 3, endvidere ikke i det omfang, en dobbeltbeskatningsaftale har tillagt Danmark beskatningsretten til den pågældende lønindkomst.

2. Det foreslås nu, at bestemmelsen i § 33 A, stk. 1, skal gælde for lønindkomst, som offentligt ansatte erhverver under udsendelse som led i den danske stats eller anden dansk offentlig myndigheds deltagelse i systemeksport.

Hvor en dobbeltbeskatningsoverenskomst har tillagt Danmark retten til at beskatte den privat ansattes eller den offentligt ansattes lønindkomst, skal den del af den samlede indkomstskat, der forholdsmæssigt falder på den udenlandske lønindkomst, dog kun nedsættes med halvdelen.

Offentligt ansatte (§ 1, nr. 8-10)

3. Spørgsmålet om en skattemæssig ligestilling af privat og offentligt ansatte, der deltager i systemeksportforretninger, blev bl.a. taget op af Eksportfremmerrådets projektudvalg i forbindelse med revisionen af systemeksportcirkulæret i 1984. Projektudvalget indstillede, at der blev gennemført en skattemæssig ligestilling, og dette ønske har senere vundet tilslutning hos en lang række ministerier og styrelser, som deltager i systemeksportforretninger.

En skattemæssig ligestilling af offentligt og privat ansatte, der udsendes i forbindelse med systemeksportforretninger, vil kunne medføre en forbedring af konkurrenceevnen for danske virksomheder, der anvender offentlige serviceydelser i systemeksportprojekter. En skattemæssig ligestilling vil også kunne føre til en større motivation hos de offentligt ansatte til at deltage i systemeksport.

Ved systemeksport forstås enhver form for eksport af viden, »systemer«, eller tjenester, der udføres af en offentlig myndighed i henhold til de gæl-

dende bevillingsregler. Offentlige styrelseres deltagelse i eksportforretninger kan efter de gældende regler finde sted i henhold til Industriministeriets cirkulære af 20. marts 1985 (»systemeksportcirkulæret«) eller i henhold til Budgetvejledningens regler om indtægtsdækket virksomhed (»indtægtsdækket virksomhed«).

Den i *systemeksportcirkulæret* fastlagte ordning administreres af Danmarks Erhvervsfond, der skal godkende kontrakten og oppebære betalingen fra ordregiveren. Danmarks Erhvervsfond viderefører over for den enkelte styrelse.

En offentlig styrelse kan på finansloven opnå hjemmel til at udføre *indtægtsdækket virksomhed*. Reglerne om indtægtsdækket virksomhed og prisfastsættelsen for den offentlige ydelse er nærmere beskrevet i Budgetvejledning 1985.

4. Forslaget tilsigter, så vidt det er praktisk muligt, at sidestille offentligt ansatte, der udsendes som led i den danske stats eller en offentlig myndigheds deltagelse i systemeksport, med privat ansatte.

Efter forslaget deles den gældende bestemmelse i § 33 A, stk. 2, op i et stk. 2 og et stk. 3. Stk. 2 omfatter lønindkomst ved tjeneste uden for riget for den danske stat eller anden dansk offentlig myndighed. Stk. 3 indeholder den gældende bestemmelse om, at nedsættelsesreglerne ikke gælder for lønindkomst om bord på skibe, luftfartøjer eller fartøjer og installationer, der anvendes i tilknytning til efterforskning og udnyttelse af kulbrinteforekomster.

5. Efter forslaget til § 33 A, stk. 2, 2. pkt., skal offentligt ansatte, der udsendes som led i den danske stats eller anden dansk offentlig myndigheds deltagelse i systemeksport, være omfattet af bestemmelsen i § 33 A, stk. 1. Herved bliver offentligt ansatte og privat ansatte, der udsendes til lande, med hvilke Danmark ikke har indgået *dobbeltbeskatningsoverenskomst*, ligestillet. Begge grupper vil få nedsættelse af den samlede indkomstskat med hele det beløb, der forholdsmæssigt falder på den udenlandske lønindkomst, når de opfylder betingelsen om ophold uden for riget i mindst 6 måneder uden andre afbrydelser af opholdet end ferie eller lignende af en samlet varighed på højst 42 dage. Begge grupper kan beskattes i den stat, hvori arbejdet udføres, af den dér indtjente løn.

Den foreslåede bestemmelse i § 33 A, stk. 4, modificerer nedsættelsesreglerne i tilfælde, hvor Danmark har indgået en *dobbeltbeskatningsoverenskomst* med det andet land.

Efter forslaget skal offentligt ansatte, der udsendes som led i den danske stats eller dansk offentlig myndigheds deltagelse i systemeksport, være omfattet af stk. 4. Herved udjævnes forskellen mellem offentligt ansatte og privat ansatte, der udsendes til lande, med hvilke Danmark har indgået *dobbeltbeskatningsoverenskomst*.

Forudsat at *dobbeltbeskatningsoverenskomsten* tillægger Danmark beskatningsretten til den pågældende lønindkomst, vil såvel den privat ansatte som den offentligt ansatte få den samlede indkomstskat nedsat med halvdelen af det beløb, der forholdsmæssigt falder på den udenlandske lønindkomst, når de opfylder betingelsen om ophold uden for riget i mindst 6 måneder uden andre afbrydelser af opholdet end ferie eller lignende af en samlet varighed på højst 42 dage.

For den *privat ansatte* vil reglen om, at der kun gives halv skatnedsættelse, kun komme til at gælde, hvis opholdet i den stat, hvori arbejdet er udført (arbejdsstaten), ikke bliver af så lang varighed, at retten til at beskatte lønindtægten i arbejdsstaten går over til denne stat. Hvis beskatningsretten går over til arbejdsstaten, gives der fuld nedsættelse fra 1. dag af den periode, for hvilken beskatningsretten går over, jf. eksemplet i afsnit 10.

For den *offentligt ansatte* vil reglen om halv nedsættelse normalt komme til at gælde, uanset hvor længe opholdet i arbejdsstaten kommer til at vare. Danmark vil nemlig i henhold til de *dobbeltbeskatningsoverenskomster*, som Danmark har indgået med fremmede stater, normalt have retten til at beskatte den offentligt ansatte arbejdstagers udenlandske lønindkomst, uanset hvor lang tid opholdet varer.

En fuldstændig ligestilling mellem offentligt ansatte og privat ansatte er ikke administrativt mulig. Den ville indebære, at der, afhængigt af i hvilket land arbejdet udføres, skulle ske en sådan nedsættelse af beskatningen her i landet, at beskatningen af den offentligt ansatte kom til at svare til beskatningen af den privat ansatte i det land, hvori arbejdet udføres.

En 50 pct. nedsættelse af den danske skat giver en gennemsnitlig beskatning på omkring 25 pct., hvilket skønnes at svare ganske godt til den gennemsnitlige beskatning i en stor del af de lande, hvortil der kan blive tale om systemeksport.

6. Ifølge forslaget til § 33 A, stk. 2, 3. pkt., skal bestemmelsen i 2. pkt. ikke finde anvendelse, såfremt erhververen af den dér nævnte lønindkomst modtager udetillæg eller andre lignende ydelser, der tjener til dækning af merudgifter som følge af

tjenesten i udlandet, og som ikke skal medregnes til den skattepligtige indkomst, jf. ligningslovens § 7, litra r.

I henhold til § 9 i lov nr. 5 af 7. juni 1958 om normering og klassificering af statstjenestemandstillinger, oppebærer personale i udenrigstjenesten, der er tjenestegørende i udlandet, et udetillæg, hvis størrelse fastsættes på de årlige finanslove, efter indstilling af udetillægsnævnet.

Udetillægget tjener til dækning af en række merudgifter ved tjenesten i udlandet og til dækning af en beregnet standardskat.

Herudover er der i tekstanmærkningerne til de årlige finanslove hjemmel til at tildele visse tjenestemænd et passende tillæg. Tjenestemænd udsendt af Forsvarsministeriet behandles på samme måde som tjenestemænd i Udenrigsministeriet. Der kan endvidere ydes et passende udetillæg til tjenestemænd m.fl., der af DSB udsendes til tjeneste ved udenlandske rejsebureauer m.v. Det samme gælder for tjenestemænd, der udsendes af rigspolitichefen til tjeneste i udlandet, og for tjenestemænd, der udsendes af Energistyrelsen.

Udetillæggene skal ifølge ligningslovens § 7, litra r, ikke medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Personer, der modtager udetillæg, herunder et beløb til dækning af en beregnet standardskat, stilles altså som om lønindkomsten under tjenesten i udlandet er fritaget for beskatning. Derfor er der ikke grundlag for at give personer, der modtager udetillæg, skattenedsættelse i medfør af § 33 A.

Privat ansatte (§ 1, nr. 10)

7. De dobbeltbeskatningsoverenskomster, som Danmark har indgået med fremmede stater, tillægger som hovedregel den stat, hvori arbejdet er udført (arbejdsstaten), retten til at beskatte de privat ansatte arbejdstageres lønindkomst. Som undtagelse herfra er det (oftest) fastsat, at den stat, hvori arbejdstageren har sin bopæl (bopælsstaten), har retten til at beskatte lønindkomsten, hvis opholdet i arbejdsstaten ikke har oversteg 183 dage inden for et skatteår eller et kalenderår, og vederlaget betales af eller for en arbejdsgiver, der ikke er hjemmehørende i arbejdsstaten, og ikke udredes af et fast driftssted eller lignende, som arbejdsgiveren har i arbejdsstaten.

Med de gældende regler i ligningsloven § 33 A, stk. 3, vil en privat ansat arbejdstager, der udsendes af en dansk arbejdsgiver kunne være udsendt til en stat, med hvilken Danmark har indgået en sådan dobbeltbeskatningsoverenskomst, i indtil 366

dage (f.eks. fra 2. juli 1987 til 30. juni 1988) uden at blive berettiget til skattenedsættelse i medfør af ligningslovens § 33 A. Den pågældende har ikke i noget af årene opholdt sig i arbejdsstaten i mere end 183 dage inden for et skatteår/kalenderår, og Danmark har således retten til at beskatte lønindkomsten i arbejdsstaten.

8. Forslaget om at den samlede indkomstskat i tilfælde, hvor en *dobbeltbeskatningsoverenskomst* har tillagt Danmark retten til at beskatte den privat ansattes lønindkomst, nedsættes med halvdelen af det beløb, der forholdsmæssigt falder på udenlandsk lønindkomst, sigter på at skabe større lighed for privat ansatte arbejdstagere, der opfylder betingelsen om 6 måneders ophold uden for riget, men hvor retten til skattenedsættelse i medfør af § 33 A afhænger af udsendelsesperiodens beliggenhed i forhold til skatteåret/kalenderåret.

For den privat ansatte vil reglen om, at der kun gives halv nedsættelse kun komme til at gælde, hvis opholdet i arbejdsstaten ikke bliver af så lang varighed, at retten til at beskatte lønindtægten i arbejdsstaten går over til denne stat. Hvis beskatningsretten går over til arbejdsstaten, gives der fuld nedsættelse fra 1. dag af den periode, for hvilken beskatningsretten går over, jfr. eksemplet i afsnit 10.

9. Ved udsendelse til en stat, som Danmark *ikke* har indgået *dobbeltbeskatningsoverenskomst* med, vil den privat ansatte, som nu, få nedsættelse af den samlede indkomstskat med hele det beløb, der forholdsmæssigt falder på den udenlandske lønindkomst, når betingelsen om ophold uden for riget i mindst 6 måneder uden andre afbrydelser af opholdet end ferie eller lignende af en samlet varighed på højst 42 dage er opfyldt.

10. *Eksempel:* En privat ansat arbejdstager arbejder for en dansk arbejdsgiver i følgende lande og perioder:

Land A fra 1. august 1988 til 30. november 1988

Land B fra 1. december 1988 til 30. april 1989

Land C fra 1. maj 1989 til 30. juni 1989

Danmark fra 1. juli 1989 til 14. oktober 1989

Land B fra 15. oktober 1989 til 31. december 1989

Derefter arbejder arbejdstageren i en længere periode i Danmark.

Land A og Danmark har ikke dobbeltbeskatningsoverenskomst. Da det samlede ophold uden for riget varer fra 1. august 1988 til 30. juni 1989

eller mere end 6 måneder, alene afbrudt af ferie eller lignende af en samlet varighed på højst 42 dage, gives der skatnedsættelse efter § 33 A, stk. 1, med hele den del af den samlede indkomstskat, der forholdsmæssigt falder på lønindkomsten i land A.

Land B og Danmark har dobbeltbeskatningsoverenskomst. Da arbejdstageren i 1988 ikke har opholdt sig i land B i mere end 183 dage inden for et skatteår/kalenderår, har Danmark retten til at beskatte 1988-indkomsten i land B. Der gives derfor kun skatnedsættelse efter § 33 A, stk. 4, med halvdelen af den del af den samlede indkomstskat, der forholdsmæssigt falder på 1988-lønindkomsten i land B.

I 1989 opholder arbejdstageren sig i land B fra 1. januar til 30. april og fra 15. oktober til 31. december eller mere end 183 dage inden for et skatteår/kalenderår. Da land B derfor har retten til at beskatte 1989-indkomsten i dette land, gives der nedsættelse i medfør af § 33 A, stk. 1, med hele den del af den del af den samlede indkomstskat, der forholdsmæssigt falder på lønindkomsten i land B i perioden fra 1. januar til 30. april 1989.

Der gives ikke nedsættelse i medfør af § 33 A for perioden fra 15. oktober til 31. december 1989, idet betingelsen om ophold uden for riget i mindst 6 måneder, alene afbrudt af ferie eller lignende af en samlet varighed på højst 42 dage, ikke er opfyldt for denne periodes vedkommende. Der kan derimod gives nedsættelse af den danske skat i medfør af reglerne i dobbeltbeskatningsoverenskomsten eller reglerne i ligningslovens § 33.

Land C og Danmark har dobbeltbeskatningsoverenskomst. Da arbejdstageren ikke har opholdt sig i land C i mere end 183 dage inden for et skatteår/kalenderår, har Danmark retten til at beskatte

indkomsten i land C. Der gives derfor alene skatnedsættelse efter § 33 A, stk. 4, med halvdelen af den del af den samlede indkomstskat, der forholdsmæssigt falder på lønindkomsten i land C.

Administrative konsekvenser.

De foreslåede ændringer antages ikke at have administrative konsekvenser af betydning.

Offentligt ansatte, der udsendes som led i den danske stats eller anden dansk offentlig myndigheds deltagelse i systemeksport, må kunne dokumentere dette ved erklæring fra vedkommende styrelse. De må endvidere ved erklæring fra vedkommende styrelse kunne dokumentere, at de ikke har modtaget udetillæg som nævnt i § 1, nr. 8.

Til § 2.

De skattepligtige, som nævnes i forslaget § 1, nr. 1-5, er erhvervsdrivende. Da mange af disse har forskudt indkomstår, foreslås det i stk. 2, at bestemmelserne i § 1, nr. 1-5, skal have virkning fra og med indkomståret 1988.

Det foreslås i stk. 3, at bestemmelserne i § 1, nr. 6-7, skal have virkning fra og med 1. januar 1988. Det betyder, at perioden på 100 døgn, som nævnt i § 1, nr. 7, for personer, som allerede opholder sig i udlandet, regnes fra den 1. januar 1988.

Det foreslås i stk. 4, at de foreslåede bestemmelser i § 33 A, stk. 2, 3, 4 og 5 skal have virkning for indkomst, der erhverves den 1. januar 1988 eller senere.

For personer, der den 1. januar 1988 allerede opholder sig uden for riget, bevirker dette, at 6 månedersfristen i § 33 A, stk. 2, 2. pkt., jf. stk. 1, og § 33 A, stk. 4, regnes fra den 1. januar 1988.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven), jfr. lovbe- kendtgørelse nr. 659 af 22. september 1986, som senest ændret ved lov nr. 361 af 10. juni 1987 foretages følgende ændringer:

1. Efter § 7 C indsættes:

»§ 7 D. Tilskud til eksportfremme, der ydes efter § 11, stk. 1, i lov om Danmarks erhvervsfond, medregnes ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.«.

2. I § 8 B, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.:

»Det samme gælder udgifter til grundforskning, der afholdes af en igangværende virksomhed.«.

3. I § 8 B, stk. 1, 2. pkt., der bliver 3. pkt., ændres »Hvis udgifterne« til: »Hvis udgifter som nævnt i 1. pkt.«.

§ 8 B. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan udgifter, som afholdes til forsøgs- og forskningsvirksomhed i tilknytning til den skattepligtiges erhverv, bortset fra udgifter til efterforskning efter råstoffer, jf. stk. 2, efter den skattepligtiges valg enten fradrages fuldt ud i det indkomstår, hvori de er afholdt, eller afskrives med lige store årlige beløb over dette og de følgende 4 indkomstår. Hvis udgifterne er afholdt, før den skattepligtige påbegyndte erhvervet, kan udgifterne først fradrages i det indkomstår, hvori erhvervet er påbegyndt, eller afskrives som anført fra og med dette indkomstår. Ligningsrådet kan dog tillade, at udgifterne fradrages eller afskrives som anført før påbegyndelsen af erhvervet.

Stk. 2. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan drages udgifter, som afholdes til efterforskning efter råstoffer i tilknytning til den skattepligtiges erhverv. Hvis ud-

gifterne er afholdt, før den skattepligtige påbegyndte erhvervet, afskrives de over en år-række efter regler, der fastsættes af ministeren for skatter og afgifter. Det samme gælder, hvis udgifterne i det indkomstår, hvori de er afholdt, overstiger 30 pct. af den skattepligtiges overskud ved selvstændig erhvervsvirksomhed, opgjort uden fradrag og afskrivning efter dette stykke, men med tillæg af renteudgifter og valutakurstab og med fradrag af rente- og udbytteindtægter, herunder skattegodtgørelse efter § 17 A i lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v., samt valutakursgevinst, som indgår i opgørelsen af overskuddet. Ligningsrådet kan tillade, at udgifter som omhandlet i 2. pkt. fradrages eller afskrives før igangsættelsen af den erhvervsvirksomhed, hvorpå efterforskningen tager sigte. Når omstændighederne taler derfor, kan Ligningsrådet desuden tillade, at udgifter som omhandlet i 3. pkt. fradrages på én gang.

Stk. 3. Uanset stk. 1 og 2 kan udgifter til anskaffelse af maskiner, inventar og lignende driftsmidler, skibe og fast ejendom kun fradrages eller afskrives efter loven om skattemæssige afskrivninger m.v.

4. Efter § 8 F indsættes:

»§ 8 G. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan selskaber, som er skattepligtige efter selskabsskatteovens § 1, stk. 1, nr. 1-3 og 5-6, og stk. 2, 1. pkt., samt § 2, stk. 1, litra a, og fonde, som er skattepligtige efter fondsbeskatningsloven, fradrage et beløb svarende til 25 pct. af de udgifter, som afholdes i tilknytning til den skattepligtiges deltagelse i det fælleseuropæiske forskningsprojekt EU-REKA eller i tilknytning til den skattepligtiges deltagelse i EF-forskningsprojekterne ESPRIT, BRITE eller RACE. Det er en betingelse for ekstrafradraget, at det pågældende forskningsprojekt ved udgangen af ind-

komståret er godkendt som enten EUREKA-projekt af Teknologistyrelsen eller som ESPRIT-projekt, BRITE-projekt eller RACE-projekt af EF-Kommissionen. Det er endvidere en betingelse for fradraget, at udgifterne er afholdt inden for det budget, som virksomheden opstiller med henblik på at opnå godkendelse fra Teknologistyrelsen, henholdsvis EF.

Stk. 2. Ekstrafradraget efter stk. 1 berører ikke den skattepligtiges adgang til fradrag for driftsomkostninger og afskrivninger efter skattelovgivningens almindelige regler.«.

5. Efter § 8 G indsættes:

»§ 8 H. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan selskaber, som er skattepligtige efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1-3 og 5-6, og stk. 2, 1. pkt., samt § 2, stk. 1, litra a, fradrage gaver, som det godtgøres, at selskabet har ydet til almenvælgørende eller på anden måde anden måde almennyttige foreninger, stiftelser, institutioner m.v., der anvender deres midler, herunder de modtagne ydelser, til forskning. Foreningerne, stiftelserne og institutionerne skal være hjemmehørende her i landet.

Stk. 2. Fradrag efter stk. 1 er betinget af, at Planlægningsrådet for Forskningen for det kalenderår, hvori gaven ydes, har godkendt den pågældende forening, stiftelse, institution m.v. som berettiget til at modtage gaver med den virkning, at gavebeløbet kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Rådets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.«.

6. I § 9 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

»*Stk. 6.* Såfremt arbejdsgiveren afholder lønmodtagerens udgifter ved rejse i udlandet efter regning, kan arbejdsgiveren udbetale et skattefrit beløb på indtil 60 pct. af Ligningsrådets satser for skattefri rejsegodtgørelse. Selv om arbejdsgiveren ikke udbetaler et skattefrit beløb efter 1. pkt., kan lønmodtageren ikke foretage et tilsvarende fradrag i den skattepligtige indkomst.«.

Stk. 6. bliver herefter stk. 7.

§ 9. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for lønmodtagere fradrages udgifter i forbindelse med udførelsen af det indtægtsgivende arbejde i det omfang, de samle-

de fradragsberettigede udgifter overstiger et grundbeløb på 3.000 kr. Grundbeløbet på 3.000 kr. reguleres efter personskatteovens § 20.

Stk. 2. Begrænsningen er fradraget efter stk. 1 omfatter ikke udgifter, som lønmodtagere kan fradrage efter §§ 9 B-9 D, § 13 i denne lov eller § 49, stk. 1, i lov om beskatningen af pensionsordninger m.v.

Stk. 3. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrages udgifter til repræsentation dog kun med et beløb svarende til 25 pct. af de afholdte udgifter.

Stk. 4. Udgifter, der efter Ligningsrådets anvisning kan fradrages uden dokumentation for størrelsen, kan indgå i opgørelsen af de samlede udgifter efter stk. 1 med de af Ligningsrådets fastsatte satser.

Stk. 5. Godtgørelse, der udbetales af arbejdsgiveren, for udgifter, lønmodtageren påføres som følge af arbejdet, medregnes ved indkomstopgørelsen. Dette gælder dog ikke godtgørelse for rejse- og befordringsudgifter, såfremt godtgørelsen ikke overstiger satser, der fastsættes af Ligningsrådet. Rejse- og befordringsudgifter kan ikke fradrages ved indkomstopgørelsen i det omfang, de er godtgjort efter pkt. 2.

Stk. 6. Ved indkomstopgørelsen medregnes ikke dagpenge og rejsegodtgørelser ved udførelse af offentligt hverv, der gør det nødvendigt for lønmodtageren at tage ophold uden for hjemstedskommunen, jf. statskatteovens § 5, litra d.

7. Efter § 9 D indsættes:

»§ 9 E. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan eksportmedarbejdere uanset § 9, stk. 5, sidste pkt., foretage fradrag for merudgifter i forbindelse med rejser og ophold i udlandet uden dokumentation for udgifterne. Det er en betingelse, at den pågældende i indkomståret enten har haft uafbrudt ophold i udlandet i 2 måneder eller, at opholdene i udlandet i løbet af indkomståret i alt har omfattet mindst 100 døgn.

Stk. 2. Som eksportmedarbejdere anses efter denne bestemmelse lønmodtagere, der for en dansk arbejdsgiver udfører arbejde i udlandet med sigte på at opnå salg til udlandet af arbejdsgiverens varer og tjenesteydelser eller at opfylde sådanne aftaler. Bestemmelsen omfatter ikke medarbejdere, der forestår transport af varer m.v. eller er medlem af et selskabs direktion eller bestyrelse bortset fra medarbejdervalgte repræsentanter.

Stk. 3. Fradraget opgøres på grundlag af lønindkomsten for udlandsarbejdet efter de af Ligningsrådet fastsatte anvisninger for fradrag for merudgifter ved lønarbejde i udlandet.

Stk. 4. Den skattepligtige skal vedlægge selvangivelsen en erklæring fra arbejdsgiveren om karakteren af udlandsarbejdet, opholdenes varighed og om lønindkomsten under udlandsopholdene.«.

8. § 33 A, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Stk. 1 gælder ikke for lønindkomst ved tjeneste uden for riget for den danske stat eller anden dansk offentlig myndighed. Stk. 1 finder dog anvendelse for lønindkomst erhvervet som led i den danske stats eller den offentlige myndigheds deltagelse i systemeksport. 2. pkt. finder ikke anvendelse, såfremt erhververen af den nævnte lønindkomst modtager udetillæg eller andre lignende ydelser, der tjener til dækning af merudgifter som følge af tjenesten i udlandet, og som ikke skal medregnes til den skattepligtige indkomst, jf. § 7, litra r.«.

9. I § 33 A indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Stk. 1 gælder ikke for lønindkomst ved tjeneste om bord på skibe, herunder skibe, der ligger ved land under bygning, reparation eller midlertidig oplægning, luftfartøjer eller fartøjer og installationer, der anvendes i tilknytning til efterforskning og udnyttelse af kulbrinteforekomster.«.

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

10. § 33 A, stk. 3 og 4, der bliver stk. 4 og

5, affattes således:

»*Stk. 4.* Har en dobbeltbeskatningsoverenskomst tillagt Danmark beskatningsretten til den i stk. 1 eller stk. 2, 2. punktum, nævnte lønindkomst, nedsættes den samlede indkomstskat med halvdelen af det beløb, der forholdsmæssigt falder på den udenlandske lønindkomst.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte regler om henstand med opkrævning af skatten i tilfælde, hvor det må anses for godtgjort, at stk. 1, stk. 2, 2. punktum, eller stk. 4 skal anvendes.«.

§ 33 A. Har en person, der er skattepligtig efter kildeskattelovens § 1, under ophold uden for riget i mindst 6 måneder uden andre afbrydelser af opholdet end ferie eller lignende af en sammenlagt varighed på højst 42 dage erhvervet lønindkomst ved personligt arbejde i tjenesteforhold, nedsættes den samlede indkomstskat med det beløb, der forholdsmæssigt falder på den udenlandske lønindkomst.

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke for lønindkomst ved tjeneste uden for riget for den danske stat eller anden dansk offentlig myndighed og heller ikke for lønindkomst ved tjeneste om bord på skibe, herunder skibe, der ligger ved land under bygning, reparation eller midlertidig oplægning, luftfartøjer eller fartøjer og installationer, der anvendes i tilknytning til efterforskning og udnyttelse af kulbrinteforekomster.

Stk. 3. Stk. 1 gælder ikke i det omfang, en dobbeltbeskatningsaftale har tillagt Danmark beskatningsretten til den pågældende lønindkomst.

Stk. 4. Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte regler om henstand med opkrævning af skatten i tilfælde, hvor det må anses for godtgjort, at stk. 1 skal anvendes.